

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 119/2020
14.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца ... „АА“ доо ..., чији је пуномоћник Никола Калађурђевић, адвокат у ..., против тужених: Република Србија, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, и ЈП „Дирекција за развој и изградњу Града Враћа“ Враће у ликвидацији, решавајући о сукобу надлежности Привредног суда у Лесковцу и Вишег суда у Врању, у седници већа одржаној дана 14.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Привредни суд у Лесковцу.

Образложење

Виши суд у Врању се решењем П 2733/17 од 09.05.2018. године огласио стварно ненадлежним за поступање и предмет доставио Привредном суду у Лесковцу као стварно и месно надлежном суду.

Дописом П 117/19 од 27.02.2020. године, Привредни суд у Лесковцу није прихватио надлежност, па је списе доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба стварне надлежности, налазећи да је за поступање у предмету надлежан Виши суд у Врању.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Привредни суд у Лесковцу.

Тужилац је дана 28.05.2015. године, поднео тужбу ради утврђивања права својине на непокретности путем одржаја. У току парничног поступка, 14.02.2017. године над туженим ЈП „Дирекција за развој и изградњу Града Враћа“, Враће покренут је поступак ликвидације.

Према одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних

лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једно од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према цитираној законској одредби привредни суд је стварно надлежан у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), без обзира на природу спора. У споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица, привредни суд је стварно надлежан уколико је спор настао у обављању привредне делатности привредног субјекта.

У конкретном случају тужилац је привредно друштво (привредни субјект). Република Србија, тужени, је друго правно лице у смислу цитиране одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, док је други тужени јавно предузеће, такође привредни субјект, као и тужилац. Како се у конкретном случају ради о спору између привредних субјеката, то је испуњен субјективни критеријум за заснивање надлежности привредног суда у смислу члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова. Стога није потребно да је испуњен и објективни критеријум за заснивање надлежности привредног суда да се ради о спору који је проистекао из обављања делатности тужиоца. Зато је за поступање у конкретном спору стварно и месно надлежан Привредни суд у Лесковац.

Поред тога, предметни спор између тужиоца и јавног предузећа у ликвидацији, у коме тужилац тражи утврђење права својине, представља спор поводом поступка ликвидације, од тренутка отпочињања поступка ликвидације, за који је надлежан привредни суд и на основу члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, у смислу члана 22. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић